

ס ר החוץ

ירושלים, ט' באדר תשט"ו
3 במרץ 1955
171/55

ל י ש י

לכבוד
מר ח. שורר,
נורך "דבר",
חל-אביב.

חליח היקר,

חושבני כי איך "דבר" נוהך דעתו במדה מספקת על פרשת יחסינו עם יוגוסלאביה והוא חרטא בעיניך זה לא רק באדישות אלא גם אינו נמנע מחבלות.

לענין ג'ילאט הוקדשו לה פחות משלשה מאמרי בקורת ותרעומת. מה ראה "דבר" לחקרו על ענין זה כולי האי - פליאה בעיני. אפשר היה צהחלט להסתפק הרשימה אות מסיך זה. בתוך אותו מצב שאנו נתונים בו ואשר מקובל להגדירו במונח "בוידות" - מצב ש"דבר" מקדיש לו מאמרים ראשיים וחזירים - דומני כי מצוה כפולה ומכופלת עלינו לעשות הכל להידוך הקשרים עם יוגוסלאביה ולהמנע מלעשות דבר העלול, כל שכן המוכרח, לפגוע בהם.

מטעם זה לא טוב הדבר כי אתה דוחה את פרטוט מאמריך על יוגוסלאביה. הם שלחו אלינו עתונתי בעל שם, אשר גשבוו נגש מיד לפירטוט טורה של מאמרים, כולם אוהדים ביותר. אתה ביקרת שם ביקור גומלין, פירטמת מאמר אחד, כמדומני לא נלהב ביותר, ונשתתשת. בינתים נמשכת הסדרה הרוטית, הקובעת ברכה לעצמה, אך דומני כי אילו נודעה מאתך יתר החשבה לענין יוגוסלאביה לא היה נבאר ממך לשלב מאמר או שנים על ביקורך שם לחוך השלשלת המוקדשת לברית המועצות. והנה עתה נגשת כבר לפרשת ביקורך בפולין, ויוגוסלאביה עודנה דחוייה לקרן דויה. באמנה, איך בזה טעז רב למדיניות החוץ הישראלית הנתונה במיצר.

אוקיר מאד אם תמצא אפשרות להתחשב במסקנות המתחייבות ממכתבי זה, מתוך הבנה כי "דבר" אינו סחט עתוך המשרת את קוראיו, אלא זהו מכשיר מדיני רב ערך שהשימוש בו יכול להיות לברכה למדינה, וגם לא לברכה.

בברכה,

Handwritten signature

